

ZPRÁVODAJ

CZECH AND SLOVAK ASSOCIATION OF CANADA
ČESKÉ A SLOVENSKÉ SDRUŽENÍ V KANADĚ
ODBOČKA VANCOUVER

Rudý puntík znamená,
že toto číslo je
poslední, které máte
předplacené

Ročník 2003

Číslo 5

Říjen 2003

Co vás čeká a nemine

Každou poslední středu v měsíci setkání seniorů v Uncle Willies
Senioři,
máte-li zájem se účastnit organizovaného výletu, volejte prosím (604) 733-0803

===→ Telefonní číslo odbočky: (604) 321-6761 ←===

Co vás čeká a nemine

Kdy	Co	Kde	Komu volat
18.10. 19:00	Dance Party Dušan Marušak	Croatian Centre 3250 Commercial Dr., Van.	Marika (604) 618-6724
25.10. 20.00	Halloween dance party Hubertus	Ron Andrews rec. Center Lytton at Mt. Seymour Pkw.	Zdenka (604) 929-6350
31.10. - 12.11	Filmy "Czech Horror and Fantasy".	Pacific Cinematheque 1131 Howe St., Vancouver	(604) 688-3456 www.cinematheque.bc.ca
1.11. 14.00	Bazar	Gordon House 1019 Broughton St., Van	(604) 321-6761
8.11 19:00	Dance Party Dušan Marušak	Croatian Centre 3250 Commercial Dr., Van.	Marika (604) 618-6724

Zprávy z honorárního konzulátu, Vancouver:

Honorární konzulát ve Vancouveru se velice zajímá o obohacení činnosti naší komunity dalšími kulturními akcemi. Paní Marta Nyklová by ráda zorganizovala koncert, kde by účinkovaly děti českého a slovenského původu. Máte-li hudebně nadané děti do 15ti leta zájem zúčastnit se, zatelefonujte prosím na telefonní číslo uvedené v příštím odstavci.

Konzulát hledá recepční do kanceláře. Základní kancelářské znalosti jako psaní a sestavování dopisů, odpovídání na telefony, práce s počítači – vše anglicky – nutné, komunikace v češtině je přínosem. Volejte prosím o schůzku (resumé sebou) na tel: 604 601 2011

3.září t.r. uplynulo padesát pět let od úmrtí jedné z nejvýraznějších, stejně jako nejrozporupodnějších a tragických politických osobností československého státu, dr.Edvarda Beneše ...

Už v únoru září ...

Vladimír Cícha

Den sychravý a vlezlý chlad
Dav šedý, rudé zástavy
Za řekou Hrad, v něm chorý král
zhroucený ve stolici
naslouchá žádostem
soudruha v beranici

Sníh tiše padá na náměstí
a Klement řeční, hrozí pěsti
ba nabízí i oprátku
Apoštolové nevychází
a hodiny jdou pozpátku
z těch řečnickových frází

Leč nejde o fráze, jde o moc lidu
o konec éry, návrat kata
o další likvidace Židů
o to aby se Praha stověžatá
zakrátko Moskvě podobala

President ortel podpisuje
zástava Hradu v chladu vlaje
a na ní slova PRAVDA ZVÍTĚZÍ
čtou se jak pohádka
A Jana Husa na náměstí
hrůzou nemrazí
jen proto, že je kamenný ...

(Z knihy *OPUS X*, kterou si nemůžete objednat a koupit u žádného knihkupce, protože existuje jen v jediném strojopise v šupletí autora ...)

* * *

Dopis čtenářky.

Ohlas na článek V. Cíchy "Hnus mne jímá".

Díky Vladimíre.

Tvůj článek jsem přečetla téměř "hltavě" a byl "vodou na můj mlýn". Mluvíš mi z duše, cítím tento problém tím víc, protože jsem babička dvou krásných vnoučátek, již narozených v Kanadě. Mně byly před spaním a za dlouhých zimních večerů čteny klasické pohádky a zpívány libé písně. Totéž jsem začala uplatňovat u svých vnoučat, když jsem před sedmi lety přišla na Whistler. Jak rychle absorbovaly vyprávění, čtení a zpěv - krasa. Později filmy, klasické české pohádky. Chce se mi radostí brečet, když ke mně přijde sedmiletý vnuk a říká "Děkuji vám, vzácná paní" (bez ironie) nebo večer před koupáním křičí "vodičku ne!" Anebo: "já jsem malej, ale šikovnej." Jedeme na výlet a oni si zpívají "vstávej semínko holala, bude z tebe fiala". atd. Jistě, jsou to citáty z českých pohádek, ale nezabíjejí mladou dušičku.

Svět je, alespoň co vidím tady, s výchovou dětí hodně "naruby". Místo ukládání základních pravidel do mozkových závitů, jsou jim tyto závitů narušovány. Kárej pak děti, když v první řadě by měli dostat za vyučenou filmoví producenti - PENÍZE, nic než peníze!

Jsem ráda, že mohu aspoň trochu působit kladně, ovšem vlivum, těm špatným, nezabráním. Díky ještě jednou, jsem ráda, že někdo myslí stejně jako já.

Mirka z Whistleru

Želary

Jozova Hanule

Lenky recenze

Krutý příběh něžné lásky.

4. září 2003 se v českých kinech objevil dlouho očekávaný film *Želary*. Scénář Petra Jarchovského byl sestaven podle novely *Jozova Hanule* spisovatelky Květy Legátové. Nejdříve bych se ráda zmínila několika slovy o obdivuhodné autorce této výjimečné knihy. Květa Legátová je pseudonymem autorky (narozené v roce 1919), která vystudovala češtinu, fyziku a matematiku. Působila na různých valašských a slováckých školách a jako politicky nespolehlivá byla často překládána z jedné školy na jinou. A právě z těchto oblastí čerpá originální náměty svých baladických a současně opravdových příběhů. Svoji prvotinu *Želary* vydala ve věku 82 let.

Kniha *Želary*, vydaná nakladatelstvím Paseka v roce 2001, se okamžitě dostala na první místo na žebříčku českých bestsellerů, stala se knihou roku 2002 a získala státní cenu za literaturu. Ohlas mezi čtenáři i recenzenty mě nepřekvapuje. Kniha je napsaná citlivým, vyříbeným jazykem a okamžitě vtáhne čtenáře do osudů hlavních postav. Je to ucelený soubor povídek, které jsou propojeny společným místem děje a společnými postavami lidí žijících ve fiktivní chudé vesnici někde v hornatých Beskydech v období před druhou světovou válkou. Příběhy jsou to melancholické ba občas tragické, tvrdé a současně poetické, tak jako jsou tito lidé drsní, ubití svým osudem a chudobou, často vzájemně na sebe zlí, podlí a nesmlouvaví, páchající zrady a trpící špatným svědomím. Při tom dokáží milovat, být vášniví, vzájemně si odpouštět, nezištně pomáhat v nouzi a žalu.

Následující kniha *Jozova Hanule* je volným pokračováním *Želary*. I tato kniha se stala okamžitým bestsellerem a získala cenu za „původní českou knihu, která nejvíce potěšila čtenáře v roce 2002“. Postavy této novely, situované do let druhé světové války, jsou opět titíž obyvatelé *Želary*, které čtenáři znají již z předchozí autorčiny knížky. V centru vyprávění je však osud mladé lékařky, která se v zapadlé horské vesnici ukrývá před nacistickým pronásledováním a která zde nachází hluboký milostný vztah k prostému vesnickému kováři. Hana (které vesničané začnou říkat *Hanule*), zvyklá na velkoměstský způsob života se ocitá provdána za obyčejného vesničana Jozu a je nucena se přizpůsobit jeho stylu žití.

Obě knihy jsou vázané, *Želary* mají 240 stran, *Jozova Hanule* 110 stran. Limitované množství máme na skladě. *Želary*: CA\$ 21.50 *Jozova Hanule*: CA\$ 17.50 plus poštovné.

Ukázka z knihy Jozova Hanule:

Mrňavá vesnice Želary, osada opilců, řvounů a pašeráků, zjihla pohnutím, neboť si uvědomila, že jejími lesy a skalami kráčí historie. Historie s velkým H, velkolepá zejména tam, kde páchne mrtvolami.

Konečně Rusové! Všichni jsou Rusové, i ti šikmooci. Špinaví, zdecimovaní – naši.

Rozhořely se vetry, pod širé nebe byly snášeny zásoby jídla, otvíraly se láhve. Muži se navzájem učili neznámé tance.

Nepřidala jsem se k bouřlivým radovánkám, nedokázala jsem to.

Ledová koule v mém nitru zůstávala na svém místě.

Dávala jsem se zpovzdálí. Joza stál vedle mě.

Do paměti se mi vryl refrén písně, která se nesla horami ve dne v noci.

„Všjo na světě tri-tra-vá!“

Brzy vyšel najevo hrozivý význam těch slov. Jiskra vyšlehla na konci vsi za hájenkou. Byla tam znásilněna Alenka Chovancová. Její čtyři bratři, sami přiopilí, ozbrojeného násilníka zmasakrovali. Nejběsileji si počínal nejmadší z nich – jedenáctiletý.

Znásilněna byla Žeňa Pazderová v chalupě bez jediného muže. Pološílená Jiřinka běžela tryskem kolem ohňů na návsi, padla na zem a zmítala se v křeči. Zvedl ji opilý voják, a když ji odnášel, zastavil ho želarský kněz. Byl střelen do srdce ...

Co svět světem stojí, plazí se po kráse.

Je nad lidské síly přejímat její čaromoc jako nestoudnou lež.

Ono se těžko věří, že přitažlivý mladý muž je hovado a líbezná kráska bestie. Proti hrubostem holých faktů se v nás něco vzpírá. Cítíme se jimi uráženi a zavíráme oči.

Joza nezbuzoval žádné romantické představy – avšak naplňoval je.

Něco tu nehraje.

Jedné zamračené noci mi napadlo Jozovu krásu nahmatat. Usínali jsme každý zabalený ve své přikrývce, ale dotýkali jsme se volně rozhozenýma rukama.

„Zavři oči, Jozo“ vyzvala jsem ho.

Udělal to, aniž se zeptal proč.

Přisunula jsem se k němu a prsty jsem pátrala v jeho obličejí, po centimetrech jsem se šinula po bradě, tvářích, nosu, čele, rtech. Když jsem tak putovala podruhé, byla jsem si svým výzkumem jista.

„Jsi krásný, Jozo.“

Vyděsil se.

„Já?“

„Ano.“ Vzala jsem jeho ruku a přitáhla jsem si ji na tvář. „Teď ty.“

Neřekl, že jsem blázen, jak by to udělala většina mužských. Drsnými prsty se snažil hladit mě jako já jeho. Jenže já jsem ho nehladila.

Pokládal to za nesrozumitelný žert.

Co svět světem stojí, plazí se člověk před krásou a není hlouposti, které by pro ni nebyl schopen. Dobrala jsem se krásy svého muže.

Toll Free Number: 1-877-287-1015

Máme na skladě 800 titulů knih, kalendářů, hudby, pohádek na CD, křížovek, CDROM.

Ke každé objednávce (\$ 60.00 a více) přiložíme zdarma stolní kalendář s českým receptem a fotografií na každé stránce.

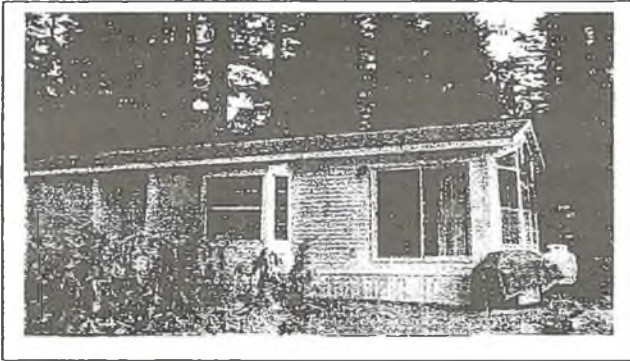
e-mail adresa: mail@czech-books.com

Navštivte naši internetovou prodejnu: <http://www.czech-books.com>

.....

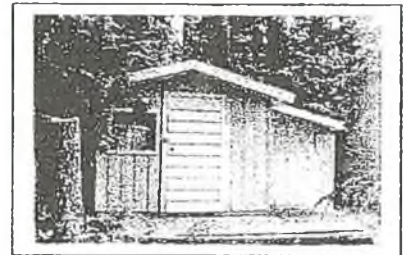
PRIVATE SALE \$ 45000 US

Beautiful RECREATIONAL get away, a steal at this price
On MT.BAKER HWY, Whatcom County, W.A, USA
Skiing,hiking,river rafting,boating,fishing,tennis,golf,etc.

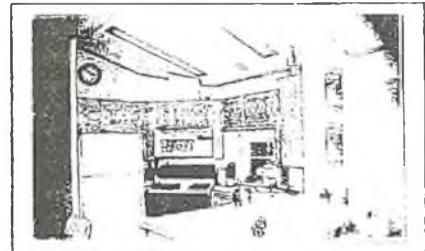
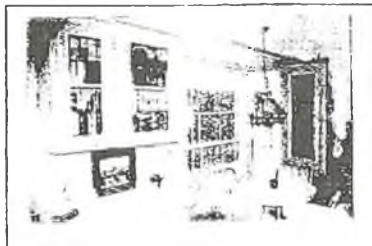
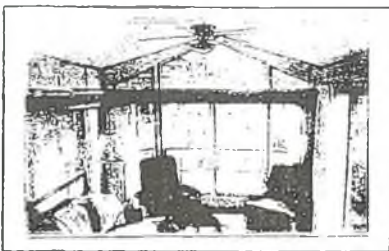

Gated community of **The Glen at Maple Falls**
/just past Kendall/. Division 5 Lot 59

Luxurious one bedr., one bath. 1994 Cavco
399 sq.foot Mobil Home situated on
a private sunny lot with a panoramic view
of the Nooksack River valley and foothills;
plus shed with a bunkhouse and a toolshed.
Designed for year round family use.

Amenities: 2 swim. Pools,sauna,whirlpool,tennis,2 club houses,children play areas,
Homeowners social club,teen rec facility,Laundromat,comfort stations,
24 hour security, cable TV available.

Vaulted ceilings, bay window, skylights
Open floorplan,luxurious trim&fixtures
Spa shaped tub in master bath
Kitchen has a built in microwave,
Self cleaning stove and
A fridge with an icemaker

Taxes: \$ 296 (2003)
Dues incl. Hydro. aprox. \$850 / yr
Mobil Home - 399 square feet
Lot dimension - 80x40

PLEASE CALL (604) 723 2104

or (604) 273-8182

Slovak Canadian Television Network

Invites you to a

DANCE PARTY

WITH LEGENDARY SLOVAK **D.J.**

DUSAN MARUSAK

One of the founder-members of popular radio stations in Slovakia
(Fun Radio, Rock FM radio, RMC Radio, Forte Radio)

Saturdays: October 18, 2003 – 7PM

November 8, 2003 – 7PM

Croatian Cultural Centre

3250 Commercial Drive, Vancouver

- Tickets: \$8 advanced. \$10 at the door
- For tickets and reservation please call or e-mail

Marika at **604.618.6724**

E-mail: **marika@canada.com**

HLAS Z POUSTEVNY NA 17 AVENUE.

Dneska jsem se rozhodla psát článek o srdci a jak jsem tak přemýšlela o různých částech těla, ta jsem si uvědomila že sice můžeme věnovat pozornost jedné části těla ale pokud zanedbáme ostatní části, nebude nám speciální péče o danou část moc platná. Vše v našem těle souvisí se vším a to zahrnuje i naše myšlení. A tak můžeme nemocné srdce léčit, ale starosti a neustálý stress stejně způsobí infarkt, pokud se nenaučíme myslet a jednat jinak než dosud.

Z technického hlediska je srdce pumpa, která pohání naši krev z místa na místo. Krví se dopravují potřebná výživná látka a zároveň se s ní odplavuje odpad, zbytky toho co už tělo nepotřebuje. Jak všichni víme, tato pumpa pracuje ve dne i v noci, a pokud se zastaví, tak se s ní zastaví i život. Naše srdce je vlastně technologický zázrak, protože je to biologický motor, který pracuje až 100 let bez oprav a údržby. Myslím že kdyby někdo takový motor postavil a dával se do aut, že by tím vznikla nová technická revoluce. A jak my se k takovému téměř zázračnému motůrku v našem vlastním těle chováme? Většinou tak, že jeho namáhavou práci mu děláme ještě těžší. Například se málo pohybujeme a jíme tučná jídla. Tím se v našich cévách začne tuk usazovat na jejich stěnách, čímž se zmenší jejich průměr a srdce se pak musí namáhat aby krev protlačilo zúženými trubkami. Nejen že se zhorší celkový stav těla, protože nemůže dostávat potravu pro jeho údržbu dopravovanou v krvi, ale také srdce se musí více namáhat a jeho výživa se zhorší. Proto také jedna z léčivých rostlin pro srdce je hloh, který má tu vlastnost, že zvyšuje množství krve přiváděné do srdečního svalu. Tím, že má srdce lepší výživu, i jeho činnost se zlepšuje. Hloh se proto používá jako srdeční tonikum, které optimalizuje činnost srdce. Hloh ale sám nestačí dát srdce do pořádku, musíme mu pomoci i my sami. Alespoň 3krát týdně bychom měli mít nějakou aerobic aktivitu, která nám lidově řečeno rozproudí krev. Je to například běh, volejbal, košíková, skákání na trampolíně, lyžování, plavání, fotbal a podobně.

Další způsob jak pomoci našemu srdci v jeho namáhavé práci je jíst tuky, které srdce potřebuje ale které se neusazují v cévách. Jsou hlavně v rybách a pokud nemáte ryby rádi, tak si můžete koupit rybí tuk (cod liver oil) nebo Wild Pacific Salmon Oil. Protože srdce vlastně nikdy neodpočívá, dostatečně dlouhý spánek je velice důležitý pro jeho regeneraci. Při spaní se všechny tělesné činnosti zpomalí a tak si i chudák unavené srdce může trochu odpočinout a pracovat pomaleji.

A teď se opět můžu vrátit k tomu, co jsem psala na začátku a to k našemu duševnímu stavu. Můžeme sice polemizovat o tom jestli duši máme nebo ne, ale je jisté že to jak přemýšlíme se obráží na našem zdraví. Deprese, strach a vztek nám zrychlí tep, což jak víme nutí srdce pracovat rychleji a více. A pokud tyto stavy trvají dlouho, srdce se poškodí a někdy pak to skončí tím, že srdce prostě přestane pracovat.

Žijeme sice ve světě, kde je spousta zla a násilí. Ale přece jen máme stále ještě možnost volby v tom, co budeme dělat ve svém volném čase, v čase kdy můžeme relaxovat a regenerovat své poničené nervy a tím i srdce. Měli bychom mít přátele, hezký domov a pravidelně chodit do přírody abychom si uvědomili co je ještě na světě krásných a zajímavých věcí, včetně našeho srdce. Někdy si myslím, že by se televize měla vyhodit zavřeným oknem, ale je daleko jednodušší způsob a to zmačknout knoflík s nápisem STOP. Naše srdce si za svou celoživotní a poctivou práci zaslouží náš respekt a trochu naší pozornosti, nemyslíte?

Babka Kořenářka

GOLFOVÁNÍ JE, KDYŽ ...

se člověk ohání holí a snaží se trefit malej kulatej nesmysl, podobanej od nešřovic, ve snaze ho poslat tam kde by chtěl aby přistál. Já osobně bych ho odpálila (myslím ten míček) a doufala že skončí kde slunce nesvítí, ale na definování přesného místa jsem přece jenom trochu slušná. Když se to ovšem vezme z druhé strany, tak ono do té díry kam se míčky záměrně posílají slunce taky svítí jen málokdy.

Možnost poprvé si zahrát golf jsem měla asi před dvaceti lety. Nebylo mi proti mysli to zkusit - ne snad proto že by se mi golf nějak obzvlášť líbil, ale hlavně proto že se mi k tomu naskytla až pod nos dohrozená příležitost. Náš podnik totiž každoročně pořádal golfový turnaj, jehož hlavním účelem bylo (jak se mi po straně doneslo) chlastání. To mi znělo velice dobře, a jen tak pro srandu králíkům jsem se na turnaj přihlásila.

Brzy jsem však zjistila že ani jeden z mých mnoha talentů nespočívá v golfování. Rozháněla jsem se holema, a kudy jsem prošla tudy jsem za sebou zanechávala hotovou spoušť. Systematicky jsem ničila pečlivě udržovaný pažit, a rozryté golfové hřiště za mými zády připomínalo louku na které se právě utkaly dvě armády krtků, anebo přes kterou se přehnal několik divizí sovětských tanků spěchajících na pomoc jedné ze spřátelených zemí.

Při svém počínání jsem musela být tím nejnebezpečnějším tvorem v okruhu několika kilometrů. Pobledlí spoluhráči mě pozorovali se vznítajícími obavami, a myslím že se mě báli daleko víc než chřestýšů kteří prý v těch končinách žijí. Drželi ode mne uctivý odstup, a když si lokali z čutor naplněných alkoholickými nápoji, viditelně se jim trásly ruce. Jeden z nich hru dokonce přerušil, a s omluvou že mu z nějakého důvodu tentokrát došly zásoby mnohem dřív než v letech minulých odjel do nejbližší vesnice přikoupit několik flašek vína.

No, zřejmě jsem při sobě měla nejenom jednoho, ale celou kolonu andělíčků mých strážníčků. Den jsem přežila bez zranění, a hru jsem dokončila aniž bych někoho přizabila. Svým výkonem 234 strků jsem sice trochu pokulhávala za vítězem jehož skóre bylo 72, ale pro útěchu mi byl slavnostně předán putovní pohár ve formě nočníku na dřevěném podstavci. Byla jsem na sebe extrémně hrdá, protože z cedulek připevněných na trofej jsem vyčetla že docilit tak vysokého skóre ještě nikdo nikdy nedokázal.

Při večeři s tomolou, která turnaj uzavírala, jsem se cítila jako kdybych se právě vrátila z bitvy u Lipan. Obě zápěstí jsem měla nalomená od toho jak jsem se místo do míčku vytrvale střefovala do drnů, a udržet v ruce vidličku a nůž bylo téměř nad mé síly.

K tomu všemu se hráči, celý den si pilně přihýbající povzbudivých a mysl otupujících nápojů, teď doožrali úplně. Za to bych je konec konců po tom přestálém nebezpečí nevinila. Jenomže ti vořeši nezůstali u opilých výkřiků, oplzlých vtípů a občasného spadnutí ze židle. Za válečného pokřiku po sobě začali házet houskama, pro efekt tlustě namazanejma máslem, hořčicí, kečupem a čímkoliv co jim právě padlo pod ruku.

To se ovšem nelíbilo vedení klubu, a na bitevní pole se vrátil manažér. Při pohledu na podlahu pokrytou pečivem a znehodnocené zdi hýřící pestrobarevnou škálou odstínů zesinal, začal koulet očima a zdálo se že sebou co nevidět buchne o zem. Mečivým hlasem (jaký až do tohoto okamžiku byli schopni vyluzovat pouze eunoši) nám přikázal ať si neprodleně sbalíme svých pět švestek, urychleně vypadneme, a příští rok ať si jdeme dělat rotyku někam jinam.

Ano, golf může být pro mnoho lidí sport kterému lze propadnout. Ale obávám se že mne si nezíská.

Fenomén

Blbost jako životní fenomén zůstává stále a nezaslouženě na pokraji společenského zájmu. Přestože na ni narážíme na každém kroku, ba v některých případech se dá říci, že nás doprovází od kolébky až do rakve, nikdy neupoutala hlubší pozornost. Nevím, že by existoval Výzkumný ústav blbosti (aspoň ne oficiálně), nikdo nesložil „ Odu na blbost“, literáti se jí věnují pouze okrajově, neexistuje její obraz.

Blbost není fyzikální veličina - nemá přesnou definici ani ji nelze měřit. Vymyslet jednotku není problém - dejme tomu, že základní jednotkou blbosti je jeden blb. Větší jednotkou pak je jeden kiloblbl neboli Honza. Mohou být i miliblby nebo naopak megablby - potíže je se stanovením této jednotky. Například: Jeden blb je vyjádřen množstvím syrovátky, která vyteče z jedné štoudve trubicí o průměru 1 cm za 1 hodinu - uznáte sami, že je to blbost.

Takže blbost se měří pouze porovnáváním: „ To je stejná blbost jako...“ nebo „ Ještě blbější než...“

Jako porovnávací etalony jsou častěji používány punštok a štoudev, někdy také slepice. První dva patrně pro zvukomalebnost, slepice naprosto mylně neboť její chování je spíše vyjádřením zmatenosti.

Blbost se netýká pouze lidí, je také blbost předmětná (co jsi to koupil za blbost?) nebo akční (blbosti je říkat šéfovi, co si o něm myslíte). O blbosti se říká , že je věčná, nekonečná, nezničitelná... Prostě přívlastky, které jinak používají egomaniaci, některé velmoci a téměř všechny -ismy a hnutí. Zřejmě mají s blbostí mnoho společného. Vyskytují se rovněž blbosti „ kolosální“ či „ kardinální“ , které ovšem nemají nic společného s církevními hodnostáři ani antickými objekty - přívlastek prostě označuje vyjimečný rozsah této. Blbost klinická je jediná, kterou se zabývá specializovaný odbor. Znamé jsou blbosti historické, které ovšem nemusely působit jako blbosti v okamžiku jejich vzniku. K témuž dochází i v současnosti.

Před mnoha lety, když se skřítkům ještě říkalo trpaslíci, nikoliv „výškově limitovaní horníci“ (anglicky-vertically challenged), měla blbost (myšleno blbost lidská, neboť tato forma je nejrozšířenější) svoje nezadatelné místo ve společnosti. Její nositel zvaný blbec, míval na vesnici přidělenou pastoušku nebo podobnou rezidenci, obec se o něj starala a nechávala ho přivydělat si pasením hus, kopáním strouhy a podobně. Když šel blbec po návsi, volali na něj vesničané: „ Pepku, vyskoč!“ Pepek vyskočil a zemědělci se zasmáli a na chvíli zapomněli, že prasata mají červenku a zejtra musejí na panský. Vyskytl-li se blbec v t. zv. „lepší rodině“, volalo se na něj „Ačku“, nosil tenisovou raketu a byl zapsán na studiu. Když už jeho vydržování na studiích bylo neúnosné, byl oženěn s bohatou vdovou, což mu umožnilo nadále se pohybovat životem s tenisovou raketou. Oba případy mají jeden společný charakteristický rys: Blbec nebyl připuštěn k jakékoliv odpovědné činnosti. Vědělo se totiž, že blbec vybaven pravomocí znamená neštěstí.

Dnes je situace, díky vyspělé technice a politické korektnosti, naprosto jiná. Blbcům nelze upřít kariéru, to by byla diskriminace, navíc mají možnost se ukrýt za kompjútr, což má dvě výhody. Jednak mají přístup k informacím, se kterými se dá libovolně žonglovat a za druhé je není moc vidět ani slyšet a tudíž jejich blbost není na první (někdy ani na druhý) pohled patrná. Díky této kombinaci (blbost+pravomoc+počítač) dochází ke katastrofám a tragediím.

O vzniku života na Zemi existuje několik teorií a žádný důkaz. Přesto se dá předpokládat, že blbost vznikla zároveň se vznikem života. Jedna z teorií předpokládá existenci tzv. pan-spermie. Nezbývá než doufat, že to nebyla pan-spermie od pan-blbec, neboť není důvodu, proč by měla být blbost omezena pouze na jednu civilizaci. Je tu proto ještě další nebezpečí. Pokud mimozemšťané naváží s námi kontakt, může dojít ke kulminaci blbostí galaktických podobně jako dochází v pozemském měřítku (viz parlamentní zasedání).

Následky mohou být nedozírné.

Proto myslím, že by se blbost měla studovat. Jestli si někdo myslí, že je to návrh opovážlivý, stačí se přesvědčit, co se dnes na univerzitách přednáší.

opat

R.B. Velvarský

903 - 3190 Gladwin Road ,Tower 3

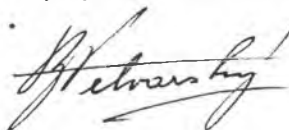
Abbotsford, B.C. V2T 5T2 Canada

Ph.: 1-604-853-5450

Abbotsford, 23, září 2003

Přátele,

Chci přispět na "tiskový fond" Zpravodaje částkou \$ 50,- (Viz:zářijové číslo str.3) a vyzývám všechny čtenáře, aby mne následovali a nebo předčili.

Poznámka: Zpravodaj má většinou velice dobrou úroveň. Ale zlepšení obsahu je vždycky možné.

Vím, kolik práce a peněz to vyžaduje.

Měl bych návrh: Aby se v každém čísle věnovala jedna stránka názorům čtenářů. Něco jako: "Dopisy čtenářů." Pěkně krátce, snad maximálně na $\frac{1}{4}$ stránky. Mám pocit, že mezi redakcí a čtenářema je značná propast. Kolikrát slyším krajaný, kteří nemají zájem o celostránkové "básničky" a podobné věci.

Vždyť Zpravodaj je snad jedinným pojátkem mezi krajanama v B.C. Aby byl Zpravodaj více rozšířený, musí být hodnotný a praktický. Hodně krajanům a čtenářům se zdá být příliš jednostranný. Všichni nejsme literární snobové...

B.V.

Typy podniků Tomáš Krystlík

Podnik vedený křesťanskými demokraty

Máte dvě krávy, váš soused žádnou. Ponecháte si jednu z nich, druhou mu, chudšímu, darujete. Pak toho litujete.

Podnik sociální demokracie

Máte dvě krávy, váš soused žádnou. Cítíte se vinen svým úspěchem. Zvolíte si do vlády lidi, kteří vám vlastnictví krav zdaní. To vás donutí jednu krávu prodat, abyste měli na daně. Vláda z výnosu z daní koupí krávu vašemu sousedovi. Myslíte si, že je to spravedlivé.

Podnik socialistický

Máte dvě krávy, váš soused žádnou. Vláda vám jednu sebere a dá ji vašemu sousedovi a donutí vás založit družstvo, abyste mohli pomoci sousedovi v chovu dobytka.

Komunistický podnik

Máte dvě krávy, váš soused žádnou. Vláda vám obě krávy sebere a prodává vám mléko, na které musíte stát hodiny ve frontě. Mléko je kyselé.

Podnik svobodných demokratů

Máte dvě krávy, váš soused žádnou. No, a?

Podnik čistě kapitalistický

Máte dvě krávy, váš soused žádnou. Jednu prodáte a za ní si koupíte býčka na chov.

Podnik podle EU

Máte dvě krávy, váš soused žádnou. EU vám obě sebere, jednu porazí, druhou dojí. Dostanete zapláceno za obě krávy z výnosu prodeje mléka, které se pak vylévá do Severního moře.

Americký podnik

Máte dvě krávy. Jednu prodáte a vezmete si ji na leasingové splátky zpět a založíte akciovou společnost. Donutíte obě krávy, aby dojily čtyřnásobek mléka a divíte se, že jedna chcípne. Vydáte zprávu pro tisk, ve které prohlásíte, že vaše náklady se o 50 % snížily. Akcie vašeho podniku stoupnou.

Podnik francouzský

Máte dvě krávy, ale stávkujete, protože chcete krávy tři. V poledne jdete obědvat. Život je krásný!

Podnik japonský

Máte dvě krávy. Pomocí genové technologie zmenšíte velikost krav na desetinu při dvacetinásobně vyšší doživnosti.

Německý podnik

Máte dvě krávy. Pomocí genové technologie vypěstujete bloňdaté krávy, které pijí pivo, dávají mléko nejvyšší kvality a mohou běhat rychlostí alespoň 160 km/h. Jedinou nevýhodou je, že krávy potřebují 13 týdnů dovolené ročně.

Italský podnik

Máte dvě krávy a nevíte, kde jsou. Během jejich hledání spatříte hezkou ženu. Přestanete krávy hledat a uděláte si pauzu. Život je krásný!

Ruský podnik

Máte dvě krávy. Spočítáte-li je, dojdete k číslu pět. Vypijete ještě více vodky a počítáte je znova. Vyjde vám 42 krav. Spokojeni je počítáte ještě jednou a tentokrát vám vyjde, že máte jen 12 krav. Zklamáni necháte sčítání sčítáním a otevřete si další láhev vodky. Mafia jde kolem a sebere vám - kolik že vlastně krav?

Švýcarský podnik

Disponujete 5 000 kravami, z nichž žádná vám nepatří, protože je opatrujete pro někoho jiného. Když krávy dávají mléko, nikomu to neříkáte.

Omluva

Omlouváme se čtenářům, zakladatelům Divadla za rohem a Dr. Skálovi za to, že jsme omylem uveřejnili v posledním čísle nekorigovanou verzi prvního pokračování jeho studie o českém divadle na západě Kanady. Vážným zájemcům zašleme na požádání správný text.
Redakce

České divadlo na západním pobřeží Kanady - pokračování

Dr. Josef Skála

Organizační aspekty

Divadlo za Rohem je nevýdělečná, nezávislá a dobrovolná organizace, registrovaná v kanadské provincii Britská Kolumbie. Členství je bezpríspevkové a otevřené každému kdo má zájem o české a slovenské divadlo. Členství se tradičně pohybuje mezi 30 a 50 zájemci, z nichž necelá polovina je kontinuálně zapojena do činnosti. Na práci divadla se od roku 1977 podílelo asi 175 krajanů a hrstka současných členů pracuje v divadle po celou dobu jeho existence. Složení skupiny je velice různorodé, jak po stránce vzdělání tak po stránce zaměstnání. Divadlem se však žádný člen skupiny v Kanadě nikdy neživil, i když někteří divadlo vystudovali a někteří se jím intenzivně a dlouhodobě zabývali. I známý český herec Pavel Kříž, který byl asi šest let aktivním členem skupiny, se živil prací ve zdravotnictví. Na práci souboru se podíleli a i nadále podílejí členové českého i slovenského původu a rozdělení republik v roce 93 se ve složení souboru neobrazilo.

Hlavním rozhodujícím orgánem Divadla za Rohem je výroční schůze všech členů, která se koná jednou ročně. Na ní se podávají zprávy o minulé činnosti, přijímají finanční vyúčtování, volí nový výbor a rozhoduje činnost na další rok. V mezidobí je Divadlo za Rohem vedeno pětičlenným výborem, každoročně nově voleným. Výbor si pak mezi sebou zvolí předsedu, místopředsedu, sekretáře a pokladníka. Snaha vytvořit nevolenou dramaturgickou skupinu, která by zajistila kontinuitu repertoárového výběru a kvalitu koncepčního přístupu k jednotlivým inscenacím zatím selhala. Divadlo rovněž formálně nemá uměleckého šéfa, i když tuto funkci *de facto* v některých obdobích zastává neaktivnější režisér. Tato organizační struktura, která je tedy zcela demokratická i když možná nepříliš funkčně výhodná, je podobná situaci Nového Divadla v Torontě. V práci režiséra se od roku 77 vystřídal asi deset členů souboru, z nichž nejvíce práce odvedli: Dr. Josef Skála (22 inscenací, povoláním profesor medicíny), Jitka Ružičková (12 inscenací, vzděláním učitelka, později v domácnosti), Vladimír Kulhavý (6 inscenací, absolvent herecké konzervatoře v Praze, žijící se v Kanadě příležitostnou prací), Nora Linhartová (4 inscenace, absolventka DAMU, pracující v Kanadě v cestovní kanceláři) a Oldřich Paták (3 inscenace, povoláním technik). Režisér významně ovlivňuje výběr repertoáru a uměleckou úroveň jednotlivých nastudování.

Finančně je divadlo zcela závislé na vybraném vstupném, protože nemá ani dotace ani sponzory. Všechna práce je dobrovolná a bez jakékoliv finanční odměny či kompenzace. Z rozpočtu divadla jsou hrazeny pouze nezbytné produkční výdaje, tedy převážně pronájem zkušeben a divadla, propagace a nákup materiálu k výstavbě scény. Improvizační schopnosti a zkušenosti technického personálu pomáhají udržet rozpočet každé inscenace na minimu (průměrné výdaje na jednu inscenaci se pohybují nyní okolo 5.000 \$ a jsou většinou pokryty vstupným; plné vstupné je v současné době 15 \$). Pro zajištění budoucí činnosti se divadlo snaží udržovat na svém kontě alespoň částku odpovídající výdajům jedné inscenace. To vyžaduje někdy pořádání přidružených výdělečných funkcí, na příklad tanečních zábav.

Produkční systém

Divadlo za Rohem průměrně produkuje dvě celovečerní inscenace ročně. Po dvou až třech měsících zkoušek (zkouší se po večerech dvakrát týdně, v období před premiérou i častěji, většinou v pronajaté učebně či zkušebně nějaké školy) se soubor přemístí do pronajatého divadla. Během své existence použila skupina asi sedmi různých místních divadel pro hlavní produkce a několika klubů pro večery poezie. Divadlo pronajímáme na týden – od neděle do soboty (cena pronájmu činí většinu produkčního rozpočtu). V neděli se od rána začne stavět scéna, večer je blokovácí zkouška, v pondělí a úterý se přes den dodělává scéna a instaluje osvětlení a večer jsou technické a kostýmové zkoušky. Ve středu musí být veškerá technická část inscenace dokončena a večer je non-stop generální zkouška, někdy přístupná i veřejnosti. Při ní se fotografuje či natáčí na video. Ve čtvrtek večer je premiéra, v pátek repríza a v sobotu derniéra. Hned po sobotním představení se bourá a uklízí jeviště tak abychom do půlnoci mohli divadlo zanechat ve stavu, ve kterém jsme ho minulou neděli ráno našli, tedy čisté a prázdné. Jak nesmírná práce pro pouhá tři představení! Technickou a výtvarnou stránku představení zajišťuje již dlouhá léta na vysoké profesionální úrovni skupina divadelních nadšenců pod vedením Vladimíra Bezruče (povoláním technik). Vedení produkce se většinou střídá mezi několika dlouholetými členy skupiny, kteří si ke každé inscenaci vytvoří k organizačnímu zajištění, propagaci, předprodeji vstupenek a organizaci hlediště menší produkční štáb.

Kromě divadelních inscenací produkuje Divadlo za Rohem jednou či dvakrát ročně i akce jiné. Oblíbené jsou večery jazzu a poezie pořádané v některém z místních jazzových klubů. Na těch dlouhodobě spolupracoval Ivan Nágy, výtečný profesionální pianista a trumpetista a připravoval je Vladimír Cícha, zanícený amatérský básník, žurnalista a milovník jazzu. V prvních letech existence skupiny rovněž část členů připravila několik autorských kabaretů, divácky velmi úspěšných. V těch bylo využito talentu několika talentovaných hudebníků mezi členy souboru. Ti ostatně pracují v inscenacích divadla častěji neboť ve většině produkcí se používá živá hudba. Za zmínku rovněž stojí snaha divadla, úspěšná bohužel pouze v několikaletém období, o pěstování zájmu o divadlo v dětech exulantu, většinou už v Kanadě narozených. Tomu se věnovala Jitka Růžičková a několik dalších matek ze souboru na začátku devadesátých let a připravily s asi dvěma desítkami dětí tři představení českých pohádek. Děti ovšem vyrostly a i když některé z nich se umění později věnovaly i profesionálně, příliv nových dětí se zájmem o práci v češtině vyschl. V této aktivitě by byla značně nápomocná existence vikendové české školy, která bohužel ve Vancouveru, na rozdíl od Toronta, nikdy nevznikla.

Výběr repertoáru

Volba inscenací je jedním z nejobtížnějších aspektů činnosti vancouverského českého divadla a obávám se, že to platí i pro jiná krajanská divadla. V nepřítomnosti uměleckého šéfa a dramaturga přichází většinou s návrhem příští jedné až dvou inscenací na výroční členskou schůzi potenciální režisér. Ovšem režisérova práce při výběru je omezoována mnohými faktory. Jednoznačná preference souboru je pro hry domácích dramatiků, úpravy překladů her klasických byly provedeny pouze několikrát (Molière, Goldoni). Literární znalost a orientace v současné domácí dramatické tvorbě je tedy prvním limitujícím faktorem Divadla za Rohem. Pouze hrstka členů má možnost jezdit pravidelně a na delší dobu do České Republiky, navštěvovat nové inscenace a číst novou dramatickou literaturu. Dalším důležitým faktorem při zvažování výběru je nutně vkus a preference diváků, protože pouze návštěvnost představení rozhoduje o existenci každého nesubvencovaného souboru. Nejdůležitějším kritériem volby repertoáru je ovšem u divadla amatérského jeho schopnost inscenaci nejen kvalitně postavit, ale i zahrát na úrovni diváky očekávané. Nieméně se stává poměrně často, že i výběr splňující všechna shora uvedená kritéria nebude realizován pokud režisér, herci a technický štáb nemají do produkce a inscenační práce dostatek chuti a nadšení. Amatér, na rozdíl od profesionála, pracuje pouze ze zájmu a lásky k dané činnosti a projektu. Nelze od něho očekávat či vyžadovat aby disciplinovaně věnoval mnohdy stovky hodin svého volného času práci na projektu, který ho nezaujme a se kterým se neztotožní. Pouze uspokojení z práce na

současné inscenaci a pocit vnitřního obohacení úspěšně odvedeným výkonem také zaručí, že ochotník bude participovat v práci na inscenacích dalších. Konečné rozhodnutí o repertoáru příští sezóny dělá výroční schůze divadla, někdy aklamací a jindy hlasováním na základě předložených návrhů. Ani tento aspekt není vždy jednoduchý, jak už tomu v demokratických systémech bývá. Požadavky na výběr inscenace a jejich relativní důležitost se různí u jednotlivých členů divadla a rovněž z roku na rok.

Výběr repertoáru byl výrazně ovlivněn změnami, které nastaly po listopadu 89. Do té doby byli naši diváci zcela odkázáni na Divadlo za Rohem. Jinde češtinu z jeviště slyšet nemohli a proto volba a úroveň inscenace nebyly většinou rozhodujícím faktorem návštěvnosti. Společenský aspekt návštěvy krajanského divadla hrál tehdy podstatně větší úlohu než dnes. Nyní mnoho krajanů jezdí do České republiky a navštěvuje tam i divadelní představení. Jejich požadavky na výběr a kvalitu inscenací vzrostly. Před rokem 89 mohla rovněž zahraniční československá divadla do svého repertoáru zařazovat hry československých disidentských dramatiků, jejichž jména a proslulost mezi exulanty zajišťovala návštěvnost. Někdy to byly i světové premiéry jejich her v češtině (ve Vancouveru to byl na př. Kunderův „Jakub a jeho pán“ pod původním autorstvím a názvem, Havlova „Žebrácká opera“ a Kohoutova hra „Safari“). Ani volba těchto inscenací se ovšem neobešla bez kontraverzí. Část členů a diváků, i když nepříliš početná, se obávala postihu svých příbuzných doma, protože byli přesvědčeni, že československá zahraniční rozvědka pečlivě sleduje naši činnost. Zda tomu tak bylo nevím, ale vím, že o zahraniční provozování překladů Havlových a Kohoutových her profesionálními divadly velký zájem měli, protože jsem hrál postavu Vaňka v „Protestu“ a v „Atestu“ ve světových premiérách v angličtině v roce 84. Prosluli a hlavně dobří domácí dramatici za totality samozřejmě s radostí udělovali zahraničním souborům práva k provozování svých her bez nároku na finanční odměnu. To se po přechodu na tržní systém u některých autorů a jejich agentur změnilo a amatérské soubory si většinou autorské poplatky dovolit nemohou.

Co se rokem 89 nezměnilo je odvěká otázka zda hrát komedie či něco vážnějšího. Jsem přesvědčen, že si amatérský soubor i krajanské obecnostvo zaslouží přibližnou rovnováhu obojího. Důležitá je ovšem v obou případech kvalita textu a úroveň nastudování. Nelze popřít, že smích je lékem mocným a že zvláště v posledních letech se preference diváků přiklánějí na stranu komedií. Ovšem dobrá komedie nemusí nutně vylučovat jistou míru moudrosti a tedy může divákovi poskytnout i důvod k zamyšlení. Bohužel se obávám, že takových veseloher je v současné české dramatické literatuře jako šafránu a jejich autoři samozřejmě nemají velký zájem o jejich nastudování amatérskými soubory. Opakované inscenování nenáročných komerčních frašek neposkytuje hercům možnost uměleckého růstu a neuspokojuje ani náročnějšího diváka. Divadelní pokladna je ovšem mocný pán a tak se nyní divadla, a to nejen amatérská, s onou odvěkou otázkou těžko vyrovnávají. V ochotnickém divadle tedy nastává dichotomie zájmu obecnosti a zájmu účinkujícího, většinou toho který přistupuje ke své práci nejzodpovědněji. Opakovaná dobrovolná práce na nenáročných představeních, vyžadovaných většinou divákem, může u něj vyústit ve ztrátu zájmu a ochoty k další práci. Je rovněž nutno připomenout i opačnou stránku tohoto problému, což je netradiční či avantgardní pojetí inscenací. I když tento přístup poskytuje režisérovi a hercům, a to samozřejmě ne všem, příležitost k uměleckému růstu, nalézá odezvu pouze u menšího procenta diváků. Protože krajanská divácká obec je malá, nemůže si většinou krajanské divadlo dovolit to, co je příkladně zcela běžné u divadel pražských. Domnívám se ale, že občasná výjimka možná je a že její uplatnění napomáhá nejen k udržení zájmu důležité části souboru, ale i k ovlivnění vkusu diváků. Ověřil jsem si tento názor na některých svých inscenacích, ku příkladu na dosti avantgardní režii nelehké Klimovy hry „Hromobiti“ v roce 95 a na mnohvrstevném a značně netradičním nastudování Goldflamovy katastrofické grotesky „T. zv. Sci-Fi“ v roce 97. I když se jejich návštěvnost nevyrovnala ku příkladu návštěvnostem her Voskovce a Wericha (v případě hry Klimovy napomohla osobní přítomnost autora na premiéře), utkvěly výrazně v paměti některých členů souboru a mnohých diváků.

Pokračování

"The best of the Czechoslovak films transcended the political particularities of the moment to express deeper layers of the unique Czechoslovak historical and cultural experience and such dimensions of human existence as the grotesque, the tragic, the absurd, death, laughter, conscience, and social responsibility." – Daniel J. Goulding

BOHEMIAN GOTHIC

CZECH HORROR and
FANTASY on Film

Down in the Cellar

These thematically and stylistically diverse films, made between 1964 and 2000, display immense artistic creativity and an imaginative visual treatment of real-life social concerns. Through the sheer forcefulness of their directors' styles, they transcend their particular time and place to explore such universal themes as fate, lust, greed, madness, and death.

The surrealistic animation of Jan Svankmajer, the brilliant puppetry of Jiri Barta, the noirish mise-en-scène of Karel Kachyna, the expressionistic set designs of Zbyněk Brynych, and the Gothic excess of Juraj Herz are among the treasures found lurking in the shadowy corners of Czech cinema. And while the utterly unique visions present in these films may at first seem to have little in common besides a focus on irrational minds and the undesirable consequences of desperate actions, watching them in the context of the series reveals a surprising unity. An injection of black humour often makes itself felt in these transgressive tales of moral and physical violation, and the horrors are typically handled with subtlety and inventiveness. – Steven Jay Schneider

Steven Jay Schneider is a Ph.D. candidate in Philosophy at Harvard University and in Cinema Studies at New York University's Tisch School of the Arts, and has published widely on the horror film and other genres. Among other publications, he is the editor of *The Horror Film and Psychoanalysis: Freud's Worst Nightmare and the New Fear Without Frontiers: Horror Cinema Across the Globe*, and the author of the forthcoming *Designing Fear: An Aesthetics of Cinema Horror and The Cinema of Wes Craven: An Auteur on Elm Street*

Acknowledgements: This touring series was curated and organized by Steven Jay Schneider in conjunction with the Czech Center New York. Prints for the series were kindly provided by the National Film Archive in Prague, the Slovak Film Institute, the Prague Film Academy, Zeitgeist Films (New York), and Zlin Film School. Special thanks to Irena Koudřová, Deputy Director of the Czech Center New York

The Pied Piper

(KPY SAR)

CZECHOSLOVAKIA 1985, DIRECTOR: JIRI BARTA

One of the most ambitious projects in Czech animation history, this fantastical re-imagining of "The Pied Piper of Hamelin" comes from the visionary Jiri Barta, the most acclaimed Czech animator since Jan Svankmajer, and unfolds as a nightmarish mix of amazing puppetry, ornate oil painting, and footage of live rats. "Barta's cruel Gothic version of the classic medieval legend once again demonstrates the continuing excellence of Czech animation. Hamelin is a grey Caligariesque mountain of

sloping hovels and palaces, its burghers obscene figures whose sole motivation is the acquisition of filthy lucre; the Piper, cheated by the corrupt council after clearing the city of rats, is a gaunt incarnation of Death whose flute conjures verdant landscapes totally at odds with Hamelin's stony monotonies. An impressive film, notable not only for its richly imaginative juxtapositions of visual textures, but for its resolutely grotesque account of a society's lemming-like race towards self-annihilation" (Geoff Andrew, *Time Out*). "Extraordinary. Barta creates a gothic never-was world caught somewhere between Gaudi and Kafka, Caligula and Svankmajer" (Pacific Film Archive). Colour, 35mm, in Czech with English subtitles, 55 mins

preceded by

The Last Theft

(Posledni lup) Czechoslovakia 1987. Director Jiri Barta. A jewel thief breaks into a crypt and finds a group of vampires who lure him into a dangerous game. Mixing animation, live-action, puppetry, and complicated colour tinting, Barta combines scary and comic moments in an otherwise serious parable. Colour, 35mm, 21 mins

FRIDAY, OCTOBER 31 – 7:30 PM

SUNDAY, NOVEMBER 2 – 9:35 PM

Who Killed Jessie?

(KDO CHCE ZABIT JESSII?)

CZECHOSLOVAKIA 1966 DIRECTOR: VACLAV VORLICEN

CAST: JIRI SOVAK, DANA MEDRICKA, OLGA SCHOBEROVA, KAREL EFFA, JURAJ VISNY

Anarchic screwball comedy meets surrealist science fiction in this rarest of rare films, a 1960s Pop Art wonder that might play well with *Barbarella* or *Modesty Blaise*. A Czech scientist couple, unhappily married, develop an experimental method of projecting dreams onto a screen – and with a special serum, ridding them of all unpleasant parts. When the domineering wife discovers that her henpecked husband has been fantasizing

CZECH FILMS in Pacific Cinematheque Theatre

The Last Theft

about voluptuous vixen Jessie, heroine of a comic book, she sets out to clean up his dreamlife. But the treatment has an unanticipated side effect: what it dispels from dreams becomes reality. Soon, the scientists' world is invaded by scantily-clad Jessie and the comic book villains out to get her – all talking, hilariously, in cartoon-style dialogue balloons that the "real" characters must look up at and read. The clever chaos is rendered in beautiful black-and-white CinemaScope. Coming from mid-60s Communist Czechoslovakia, the film readily reads as an arch political parable about brainwashing and freedom of the imagination. "One of the loveliest comic book stories around. Full of wonderfully inventive gags and effects" (Phil Hardy, *Science Fiction*). *B&W*, 35mm, in Czech with English subtitles. 80 mins.

preceded by

Till Early Morning

(*Az do rána*) Czech Republic 1999 Director Marie Kubátová. A short tale about the last night of one dumb vampire. *Colour*, 16mm in Czech with English subtitles. 5 mins.

FRIDAY, OCTOBER 31 – 9:05 PM
SATURDAY, NOVEMBER 1 – 7:30 PM

The Ear

(UCHO)

CZECHOSLOVAKIA 1970. DIRECTOR: KAREL KACHYNA
CAST: JIŘINA BOHDALOVÁ, RADOŠLAV BRZOBHATÝ, GUSTAV OPOČENSKÝ, MILOSLAV HOLUB

A chilling cross between 1984 and *Who's Afraid of Virginia Woolf*, this paranoiac thriller was banned by Czech authorities for twenty years before debuting at Cannes in 1990 (it screened at the Vancouver fest the same year). Stylishly directed by Czech New Wave veteran Karel Kachyna, from a fine script by frequent collaborator Jan Procházka, *The Ear* is set in the Stalinist 1950s, and unfolds over the course of one harrowing night. Ludvík, a high-ranking government official, and Anna, his semi-estranged, alcoholic wife, attend a Communist Party reception, only to discover that Ludvík's immediate superior and several other officials have been purged and placed under arrest. Returning

home to find their electricity cut off, their house bugged, and an ominous-looking car parked down the street, they become convinced that a similar fate awaits them. During a long and sleepless night, fear builds, potentially incriminating documents are destroyed, and the tensions of their troubled marriage erupt. Leads Brzobohatý and Bohdalová give superb performances. "Scathing. By far the best of the Czech movies banned when Dubček was toppled in 1969" (*Time Out*). "Kachyna's film is a revelation and a prime example of suspense in the cinema" (*Variety*). *B&W*, 35mm, in Czech with English subtitles. 94 mins.

preceded by

The Pit, the Pendulum and Hope

(*Kyvadlo, jáma a naděje*) Czechoslovakia 1983 Director: Jan Svankmajer. An homage to Poe seen entirely through the eyes of an Inquisition prisoner who awakens to find himself strapped to a table beneath a swinging pendulum. *Colour*, 35mm, in Czech with English subtitles. 15 mins.

SATURDAY, NOVEMBER 1 – 9:10 PM
SUNDAY, NOVEMBER 2 – 7:30 PM

Little Otik

(OTESANĚK)

CZECH REPUBLIC 2000. DIRECTOR: JAN SVANKMAJER
CAST: VERONIKA ZILKOVÁ, JAN HARTL, KRISTINA ADAMCOVÁ, JAROSLAVA KRETSCHMEROVÁ, PAVEL NOVÝ

The amazing Jan Svankmajer (b. 1934) is one of animation's greatest living maestros, and Prague's most prominent purveyor of nightmarish surrealism since Kafka. His uniquely disturbing, highly visceral aesthetic – a macabre mix of dolls, puppets, live action and stop-motion – has been described by fellow Czech filmmaker Milos Forman as "Disney + Buñuel." Several of Svankmajer's remarkable shorts are on view in this series: *Little Otik*, a mostly live-action work, is his fourth feature, a bizarre parable of parenting, food phobia, and monstrous mass consumption, modelled on a famous Czech folktale. Ordinary couple Božena and Karel long to have children, but haven't been able to conceive.

When Karel digs up a tree stump that vaguely resembles a child, Božena, mad with unfulfilled maternal urges, resolves that it is a real baby, and literally wills it to life – with giddily grotesque consequences, as Little Otik quickly proves to have an insatiable appetite for flesh (the family cat is only the first victim) and an alarming propensity to grow exponentially whenever he is fed. "Guaranteed to give impressionable viewers nightmares. Svankmajer is still one of the world's great animators, whose droll sense of humour leaves nothing untouched" (Deborah Young, *Variety*). *Colour*, 35mm. 127 mins.

preceded by

Down to the Cellar

(*Do pivnice/Do sklepa*) Czechoslovakia 1983 Director: Jan Svankmajer. A nasty nursery tale in which a little girl's trip to the cellar to fetch potatoes turns into nightmare. *Colour*, 35mm. 15 mins.

MONDAY, NOVEMBER 3 – 7:00 PM

Valerie and Her Week of Wonders

(VALERIE A TYDEN DIVU)

CZECHOSLOVAKIA 1970. DIRECTOR: JAROMIL JIRĚS
CAST: JAROSLAVA SCHALLEROVÁ, HELENA ANYŽKOVÁ, PETR KOPRIVA, JIRI PRYMEK, JAN KLUSAK

A Czech cult classic, *Valerie and Her Week of Wonders* is a baroque, bewitchingly beautiful dream poem set against the onset of menses in a young girl. A *Variety* review of the day hailed it as "a delicate, exquisite jewel... one of the most charming romantic tales on a girl coming of age ever made." It's also been described as a "Jodorowsky/Bergman co-production of a Grimm's fairytale," which gives some hint of its darker aspects. Mixing elements of gothic horror with the gentle eroticism of early 1970s Euro cinema, the film is set in a 19th-century Central European village, where a 13-year-old maiden finds her entry into puberty attended by a strange series of events involving vampires, demons, witchcraft, and lascivious priests. *Valerie* is based on a surrealist novel by Vítězslav Nezval, directed by Jaromil Jirěs (known for his controversial 1968 adaptation of Milan Kundera's *The Joke*), and scripted by Ester Krumbachová (who penned Vera Chytilová's *Daisies* and *Fruit of Paradise*, both screened at the Cinémathèque in August). "The film's logic is that of the subconscious... its over-all effect is stunning" (*Time Out*). "One of those haunting, dream-like films that once seen is difficult to forget" (Tanya Krzywinska). *Colour*, 35mm, in Czech with English subtitles. 77 mins.

preceded by

The Fall of the House of Usher

(*Zánek domu Usheru*) Czechoslovakia 1980 Director Jan Svankmajer. Svankmajer's version of Poe's terrible tale is a gorgeous Gothic fantasia of stone, wood, mud, walls, furniture, coffins and other terribly tactile things. *B&W*, 35mm. 15 mins.

and

The Raven

(*Havran*) Czech Republic 2000 Director: Lucie Simková-Sunková. What could have inspired Edgar Allan Poe to write his poem "The Raven"? *Colour*, 35mm. 5 mins.

MONDAY, NOVEMBER 3 – 9:35 PM
WEDNESDAY, NOVEMBER 5 – 7:30 PM

The Fifth Horseman is Fear

(A PATY JEZDEC JE STRACH)

CZECHOSLOVAKIA 1964.
DIRECTOR: ZBYNEK BRYNYCH
CAST: MIROSLAV MACHÁČEK, OLGA SCHEINPFLUGOVÁ, JIRÍ ADAMIRA, ILJA PRACHAR

Zbynek Brynych's disturbing wartime drama was originally conceived as a realistic portrait of Jewish life in Nazi-occupied Czechoslovakia, but was refashioned as an expressionistic Orwellian (and Orson Wellesian) nightmare applicable to any historical context. After removing a bullet from a Resistance fighter, a Jewish physician sets out on the streets of Prague in search of morphine. What he encounters is a landscape of hallucinatory horrors: a warehouse full of confiscated Jewish property; a brothel where Czech women are paraded before leering German soldiers; an insane asylum; a decadent nightclub whose delirious patrons are people facing deportation. Noted screenwriter Ester Krumbachová (*Daisies, Valerie and Her Week of Wonders*) collaborated on the script, and is responsible for the film's stylized reworking as a dark fable. "Impressive... the ominous atmosphere is created by acute camera angles, shock editing and harsh lighting" (*Bloomsbury Foreign Film Guide*). "Made during the onset of the Czech New Wave, this powerful tale of personal responsibility is informed as much by Cold War paranoia – and Czech resistance to Soviet impositions – as it is by the torments of the Nazi era... it's a striking portrait of a society in moral meltdown" (*Time Out*). *B&W, 35mm, in Czech with English subtitles. 98 mins.*

preceded by

Food
(*Jídla*) Czech Republic 1993. Director: Jan Svankmajer. Three deliciously surreal vignettes about dining. *Colour, 35mm. 14 mins.*

WEDNESDAY, NOVEMBER 5 – 9:25 PM
MONDAY, NOVEMBER 10 – 7:15 PM

The Cremator

(SPALOVAC MŔTVOL)

CZECHOSLOVAKIA 1968.
DIRECTOR: JURAJ HERZ
CAST: VLASTA CHRAMOSTOVÁ, RUDOLF HRUSINSKY, JIRÍ MENZEL, ILJA PRACHAR, JANA STEHNOVÁ

A creepily brilliant blend of black comedy and horror, *The Cremator* is one of two features in this series (the other is *Morgiana*) by the Gothic director Juraj Herz, an ethnic Slovak whose films of the time were principally Czech and noted for their fantastical, Felliniesque visual and narrative excess. *The Cremator* is set in the late 1930s, as Czechoslovakia's Sudetenland is being handed over to Germany under the notorious Munich agreement. The great Czech actor Rudolf Hrusinsky shines as Kopfrkingl, a mild-mannered family man and crematorium operator who becomes unhinged by ambition, the corrupting influence of National Socialist ideology, and a delusional vision of a better future through more efficient cremato-

ria. Hoping to establish that he has German blood, he learns instead that his wife is part Jewish – a discovery with diabolical consequences for his entire family. Herz uses extreme close-ups, disorienting tracking shots, and distorting fish-eye lenses to recreate his protagonist's deranged perspective. Striking pre-credit and credit sequences help set the nightmarish mood. "A uniquely disturbing experience... The deliberate use of comedy and the exaggerated horrors depicted provoke a response that is often a mixture of laughter and nausea" (Peter Hames). *B&W, 35mm, in Czech with English subtitles. 95 mins.*

preceded by

Castle of Otranto
(*Otranský zámek*) Czechoslovakia 1977. Director: Jan Svankmajer. An amateur archaeologist devotes his life to uncovering the truth behind a legendary tale, in one of Svankmajer's most organic early blends of live action and animation. *Colour, 35mm. 20 mins.*
MONDAY, NOVEMBER 10 – 9:25 PM
TUESDAY, NOVEMBER 11 – 7:15 PM

Morgiana

CZECHOSLOVAKIA 1971. DIRECTOR: JURAJ HERZ
CAST: IVA JANZUROVÁ, JOSEF ABRHAM, PETR CEPEK, NINA DIVISKOVA

A wildly extravagant fin-de-siècle fantasia from the director of *The Cremator*, Juraj Herz's *Morgiana* is based on a novel by Alexander Grin. "Russia's Edgar Allan Poe," and has been called the last film of the Czech New Wave. Set in the imaginary country of Grinland (site of many a Grin fantasy), the film showcases Iva Janzurová in the difficult dual role of sisters Klara and Viktoria. The former is sweet, the latter psychotic. Upset with the terms of their late father's will, wicked sister poisons nice sister with a slow-acting toxin that induces hallucinations and madness. The gorgeous cinematography of this opulent, atmospheric film is by Jaroslav Kucera, who was encouraged by director Herz to continue the dazzling colour experimentation he began in Vera Chytilová's *Daisies* and *Fruit of Paradise*. Much fun derives from the frequent use of the distorted cat's-eye perspective of the titular Morgiana. Viktoria's feline (Grin's original novel was told from its point of view). "[A] delirious gothic fairytale... the film is an elegant, beautifully executed, post-60s essay on sex and repression" (*Time Out*). *Colour, 35mm, in Czech with English subtitles. 99 mins.*

preceded by:

Little Cousins
(*Sestřenický*) Czechoslovakia 1988. Director: Václav Mergl. This sarcastic animated horror tale about two cousins – one beautiful, one ugly – proves that all that glitters is not gold. *Colour, 35mm. 8 mins.*
TUESDAY, NOVEMBER 11 – 5:00 PM
WEDNESDAY, NOVEMBER 12 – 9:25 PM

Invisible aka The Damned House of Hajn

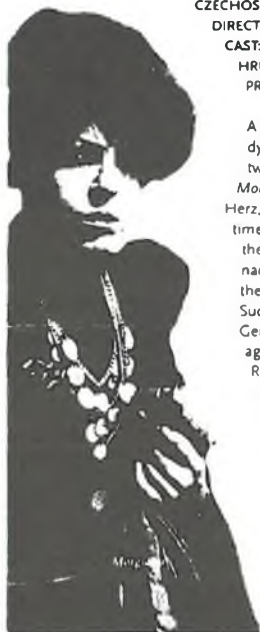
(PROKLETÍ DOMU HAJNU)

CZECHOSLOVAKIA 1988. DIRECTOR: JIRÍ SVOBODA
CAST: EMIL HORVATH JR., PETR CEPEK, PETRONELA VANCIKOVA, RADOŠLAV BRZOBHATÝ

"In his fanciful reinvention of the 'lunatic-in-the-attic' tradition that dates back to *The Cat and the Canary*, Jiri Svoboda blends narrative and stylistic elements that invoke, simultaneously, Roman Polanski, Billy Wilder, Maya Deren, and Dario Argento" (Steven Jay Schneider). Petr, a young, ambitious Prague businessman, marries Sona, beautiful daughter of country aristocrats, and moves into the House of Hajn, her family's gothic mansion. Petr quickly discovers that the place is cursed, and that he has a dangerous rival for Sona's sexual attentions in Cyril, her lunatic uncle, who thinks he is invisible. "*The Damned House of Hajn* is perhaps best described as an experimental Gothic noir... Though released one year before the Velvet Revolution changed the face of Czechoslovakia, and based on a key psychological novel written in 1937, this is a picture that transcends its particular time and place to explore such universal themes as fate, lust, madness, and, as the opening line reveals, the (im)possibility of happiness" (Schneider). "A most enjoyable, bumpy ride... [It] plays like *Rosemary's Baby* on amphetamines, *Dark Shadows* on LSD, albeit filtered through a distinctly Czech sense of propriety and interior design" (Vancouver I.F.F.). *Colour, 35mm, in Czech with English subtitles. 107 mins.*

preceded by:

Defector
(*Defektor*) Czech Republic 1998. Director: Václav Kadrnka. "Beyond the shores of evil lies the vast, unmapped kingdom of the darkest sides of the human soul. It is the realm of an unknown demon... We call him Defector." *Colour, 35mm. 9 mins.*
TUESDAY, NOVEMBER 11 – 9:25 PM
WEDNESDAY, NOVEMBER 12 – 7:15 PM

ZPRAVODAJ

je časopis vancouverské odbočky Českého a Slovenského sdružení v Kanadě.
Vychází 6-krát ročně, **uzávěrka** pro jednotlivá čísla je: **15.1., 15.3., 15.5., 15.8., 30.9. a 15.11.**
Expedice přibližně dva týdny po uzávěrce.

Redakce: Dr. Barbara Hejdánková a redakční rada. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky odmítnout, zkrátit nebo upravit. Podepsané články se nemusejí vždy shodovat s názory redakce nebo výboru Odbočky.

Tiskárna: Alpha-Omega Printing Services Ltd. není oprávněna přijímat k otištění jakékoli příspěvky a inzeráty bez schválení odpovědné redaktorky nebo člena redakční rady.

Roční předplatné: Členové ČSSK zahrnuto v členském příspěvku
Senioři (65+) \$16.00
Ostatní \$20.00

Inzerce: Za jedno uveřejnění: Minimální sazba \$25.00
čtvrt stránky \$25.00
třetina stránky \$30.00
polovina stránky \$40.00
celá strana \$70.00

Členové Sdružení mají 20% slevu. Při zakoupení celé stránky máte v některém z dalších čísel ¼ stránky zdarma. *Cena nezahrnuje grafickou úpravu.* Inzeráty posílejte poštou v konečné podobě ("camera ready") na adresu uvedenou dole.

Veškeré šeky prosím vypisujte na
"CZECH AND SLOVAK ASSOCIATION"
Potvrzenky plateb (kromě inzerce) se z časových důvodů nevydávají. Potřebujete-li je, platte prosím šekem a vyžádejte si jej zpět od banky.

=====Zde odstříhnete=====

Příhláška - obnovení předplatného

Jméno:

Adresa:

Telefon: Datum narození:

- Jsem členem vancouverské odbočky Sdružení Ano Ne
- Chci se stát členem vancouverské odbočky Sdružení Ano Ne

Přiložte prosím členský příspěvek \$30.00 na rodinu nebo jednotlivce. Pro osoby starší 65 let je členství zdarma a předplatné Zpravodaje pro tyto členy je \$16.00.

- Nejsem členem Sdružení, ale přikládám \$20.00 za předplatné Zpravodaje. Ano

CZECH AND SLOVAK ASSOCIATION
797 - 916 West Broadway
Vancouver, B.C., V5Z 1K7
tel.: (604) 321-6761